

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114231916
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7114231916.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: S.. X. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom H., O. XX, zast. advokátkou JUDr. Darinou Solárovou, so sídlom v Košiciach, Škultétyho 3 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 13C/294/2014 z 28.9.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s. so sídlom Karloveské rameno 8 Bratislava spisovej značky SR 05145/14 zo dňa 8.10.2014. Zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s. so sídlom Karloveské rameno 8 Bratislava spisovej značky SR 09461/14 zo dňa 14.11.2014. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I súdny poplatok za žalobu v sume 99,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. z dôvodu neplatnosti rozhodcovských zmlúv uzavretých spolu so zmluvami o úvere.

3. Vychádzal zo zistenia, že Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava vydal pod spisovou značkou SR 05145/14 dňa 8.10.2014 rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu vo veci žalobcu POHOTOVOSTĚ s. r. o. so sídlom Pribinova 25 Bratislava proti žalovanému S.. X. A., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 74 eur, úrok vo výške 32,90 eur, poplatok vo výške 184,28 eur, úrok vo výške 32 % ročne zo sumy 74 eur od 17.7.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 258,28 eur od 22.11.2012 do zaplatenia. Zároveň žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 312 eur, trovy mediátného konania vo výške 142,23 eur a poplatok za upomienky vo výške 32 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 260,81 eur. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi nároky uvedené vo výroku rozsudku spoločne v mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej

splátky riadne a včas. Predmetným rozsudkom bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť zostatok nesplateného úveru poskytnutého žalovaným žalobcovi na základe zmluvy o úvere zo dňa 15.3.2012 v sume 350,00 eur. V ten istý deň, t.j. 15.3.2013 (správne 2012 - poznámka odvolacieho súdu) strany sporu uzavreli aj rozhodcovskú zmluvu, z obsahu ktorej - čl. 2 vyplýva, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 904600171 uzatvorenej dňa 15.3.2012 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského súdu podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Občiansky súdny poriadok).

4. Rozsudkom toho istého Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. sp.zn. SR 09461/14 zo dňa 14.11.2014 žalovaný (v tomto konaní žalobca) bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi (žalovaný v tomto konaní) istinu vo výške 1.000,00 eur, poplatok vo výške 183,60 eur, úrok vo výške 32% ročne zo sumy 1.000,00 eur od 2.8.2012 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.183,60 eur od 16.11.2012 do zaplataenia. Zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 312,00 eur, trovy mediačného konania vo výške 225,87 eur, poplatok za upomienku vo výške 16,00 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 425,97 eur. Dlh povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach po 180,00 eur, splatných vždy ku poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu pod následkom straty výhody splátok. Týmto rozsudkom bolo rozhodnuté o nároku veriteľa vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 904600196, uzavretej 1.8.2012, na základe ktorej dlžníkovi bol poskytnutý úver vo výške 1.000,00 eur. V ten istý deň bola uzavretá aj rozhodcovská zmluva, v ktorej čl. 2 sa uvádza, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 904600196 uzatvorenej dňa 1.8.2012 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Občiansky súdny poriadok).

Aj v tejto zmluve sa nachádza podpis dlžníka (žalobcu) o tom, že bol pred uzavretím tejto zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy.

5. Predmetné rozhodcovské rozsudky dlžník (žalobca v tomto konaní) prevzal 2.12.2014, resp. 22.12.2014.

6. Po právnom posúdení veci podľa § 40 ods. 1, § 41 ods. 1, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 45 ods. 1, 3, § 47 ods. 1 až 3, § 73 ods. 1 až 3 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 OZ, § 497, § 502 ods. 1, 2 Obch. zákonníka, prihliadajúc na výsledky vykonaného dokazovania konštatoval, že žalobca sa v zákonnej lehote domáhal zrušenia rozhodcovských rozsudkov prihliadajúc na to, že bola podaná dňa 30.12.2014. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania vstúpil do platnosti zák. č. 355/2014 Z.z., ex offo preskúmal, či sú dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 73 ods. 1 písm. c/, e/ až i/ a l/ zák. č. 335/2014 Z.z., teda zaoberal sa posúdením, či boli dojednané individuálne a ak neboli, či sú prijateľnou zmluvnou podmienkou a jednak, či neboli naplnené niektoré dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. c/, e/ a i/ až l/ zák. č. 335/2014 Z.z.. Rozhodcovské doložky posúdil ako neprijateľné zmluvné podmienky, pretože spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, výber rozhodcu, resp. zriadenie rozhodcovského súdu bolo výlučne na žalovanom, pričom rozhodcovský súd je značne vzdialený od sídla žalobcu ako spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva bola vopred pripravená ako štandardný predtlačný formulár, preto vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukazuje na jej nekalosť. Uzavrel, že žalobca

si v tomto prípade osobitne výslovne neželal rozhodcovský súd, zdôrazňoval, že žalobca vo svojej svedeckej výpovedi poukázal na to, že nerozumel obsahu tejto rozhodcovskej doložky, ktorá mu nebola zo strany žalovaného žiadnym spôsobom vysvetlená, i keď podpísal, že bol oboznámený s obsahom rozhodcovskej zmluvy. Zdôrazňoval, že žalobca nemal žiadnu možnosť individuálne si túto zmluvnú podmienku vyjednať, nakoľko žalovaný ako dodávateľ mal rozhodcovskú doložku vopred naformulovanú na predtlačenom formulári. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je neplatná, nebola individuálne dojednaná medzi stranami sporu. Z uvedených dôvodov zrušil rozhodcovské rozsudky. Keďže žalobca mal postavenie spotrebiteľa, dospel k záveru, že vzťahy medzi stranami sporu je potrebné posudzovať výlučne podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovení zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Za nedôvodnú považoval námietku žalovaného, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku nebola podaná včas poukazujúc na to, že žalobca rozhodcovské rozsudky prevzal dňa 2.12.2014 a 22.12.2014, pričom žaloba bola podaná na súde 30.12.2014. Neprihliadol ani na námietku miestnej nepríslušnosti zo strany žalovaného poukazujúc na to, že miestna príslušnosť vyplýva z § 88 ods. 2 druhá veta O.s.p., podľa ktorého ak je účastníkom rozhodcovského konania spotrebiteľ, je na konanie vo veciach týkajúcich sa rozhodcovského konania príslušný súd, v obvode ktorého má spotrebiteľ bydlisko. V danom prípade má žalobca ako spotrebiteľ bydlisko v obvode Okresného súdu Košice I.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. Úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%, keďže mal plný úspech v konaní.

8. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, keďže žalobca je od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe vyhovel.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania. Namietal, že pri rozhodcovskom rozsudku „nejde o nič iné ako o nový súkromnoprávny kvalifikovaný záväzok, ktorý nemožno porovnávať s judikovaným právom vo forme rozsudku všeobecného súdu“, že žalobcom uvádzané rozhodnutie Českého Ústavného súdu ČR IV.ÚS 174/2002 je prekonané a neaktuálne, poukazujúc na nález ÚS ČR sp.zn. I.ÚS 3227/07 z 8.3.2011, časť ktorého citoval. Je podľa neho nepochybné, že rozhodcovské zmluvy dohodnuté medzi ním a žalobcom sú tzv. nevýhradnými rozhodcovskými zmluvami, nakoľko umožňujú každej zmluvnej strane sa domáhať ochrany svojich práv prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobcu, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Zdôrazňoval, že takýto právny názor bol vyslovený aj v uznesení KS Bratislava sp.zn. 14NcC/10/2011. Aj podľa odbornej literatúry nevýhradná rozhodcovská doložka dáva možnosť spotrebiteľovi sa pred podaním žaloby rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom alebo na rozhodcovskom súde. Poukazoval na to, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov, aj z aktuálne účinnej smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere. Zdôrazňoval, že platné a účinné ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských úverov sú vo vzťahu k právnej úprave spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku nielen lex specialis, ale aj lex posterior. Opakovane zdôrazňoval, že prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch vyplýva aj zo súdnej judikatúry a odbornej literatúry. Citoval § 372w zák. č. 335/2014 Z.z., časť rozhodnutí a to rozsudku Vrchného súdu v Olomouci a rozsudky NS ČR. Poukazoval na to, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá na samostatnom liste papiera oddelene od samotných zmlúv o úvere. Napokon poukazoval na to, že žalobca mal možnosť v zmysle rozhodcovskej zmluvy od nej odstúpiť v lehote 10 dní, ako je to uvedené v čl. 2 ods. 3, čo neurobil.

10. Odvolanie žalovaného bolo žalobcovi doručené 23.1.2017. Žalobca bol v odvolacom konaní nečinný.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je vo výroku o zamietnutí žaloby vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12. decembra 2018 o 9,55 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 6. decembra 2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p. a o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bol žalobca upovedomený aj elektronickými prostriedkami v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

14. Žalobca namietal v odvolaní dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p., t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 C.s.p. (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

16. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 C.s.p. (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

18. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody vo veci samej nie sú naplnené.

19. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

20. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

21. Žalovaný argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré boli predmetom dokazovania a s ktorými sa súd správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci a ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej a ktoré by umožňovali prijať iné závery a boli by spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie, že rozhodcovská doložka (v danom prípade uzatvorená vo forme osobitnej rozhodcovskej zmluvy) nebola individuálne dojednaná, keďže bola vopred žalovanou predformulovaná, vyplnená a predložená žalobcovi na podpis v tom istom čase ako zmluva o úvere. Individuálnosť dojednania

zmluvnej podmienky predpokladá nielen jej uzavretie na osobitnom liste papiera, ale zároveň v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka tiež reálnu možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah a znenie takejto podmienky. Za individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy treba považovať také dojednanie, ktorému predchádzalo poučenie spotrebiteľa o právnych dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy so zameraním na zhoršenie procesných práv a povinností v neprospech spotrebiteľa v porovnaní so súdnym konaním. Spotrebiteľovi musí byť pritom daná reálne možnosť voľby, či prijme alebo neprijme rozhodcovskú zmluvu. Voľba spotrebiteľa v prospech všeobecného súdu nesmie byť spojená s možnosťou neuzavretia samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Veriteľ (dodávateľ) musí splnenie týchto podmienok individuálneho dojednania rozhodcovskej zmluvy v prípade pochybností preukázať (§ 53 ods. 3 OZ), inak sa nepovažuje rozhodcovská zmluva za individuálne dojednanú. V posudzovanej veci súd správne zistil, že žalobca ako spotrebiteľ rozhodcovskú doložku osobitne nevyjednal, nemal možnosť výberu, mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným dojednaniám, teda aj rozhodcovskému konaniu, ktoré vyvolal dodávateľ - žalovaný ako prvý. V takomto prípade uplatnenie si práva žalovaného ako dodávateľa na rozhodcovskom súde predstavuje navyše zo strany žalovaného ako dodávateľa výkon práv, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 OZ).

23. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS/55/2011-19 z 24.2.2011, že neplatná rozhodcovská zmluva nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu.

24. K odvolacím námietkam žalovaného a na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť, že rozhodcovská zmluva, či rozhodcovská doložka, ktoré neboli individuálne dohodnuté, nesmú zhoršovať postavenie spotrebiteľa v rozhodcovskom konaní v porovnaní s jeho základnými právami v súdnom konaní. Jedným z týchto práv je aj právo na ústne prejednanie veci pred všeobecným súdom spotrebiteľa, ak je v postavení žalovaného. V preskúmvanej veci si zmluvné strany dohodli alternatívnu právomoc rozhodcovského súdu, ak žalujúca strana podá žalobu na rozhodcovskom súde. Takého dojednanie rozhodcovskej doložky spĺňa podmienku neprimeraného (nekalého) zmluvného ustanovenia, pretože zakladá právomoc na rozhodnutie sporu rozhodcovskému súdu so sídlom v Bratislave, ktoré je vzdialené od miesta bydliska žalobcu viac ako 400 km, a tým spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

25. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2009, ktorým bolo judikované, že vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom v zmysle Smernice (93/13/EHS), ktorá nebola individuálne dohodnutá, a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska Smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá.

26. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v konaní úspešný, mal by právo na náhradu trov odvolacieho konania, tomuto však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne preukázateľné trovy nevznikli, žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný, nemá právo na náhradu trov konania, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).